

10. Dušičky – vzpomínka na zesnulé

Památka zesnulých, lidově Dušičky, se slaví 2. listopadu a odvíjí se od slavnosti Všech svatých, která připadá na 1. listopadu. V římskokatolickém kalendáři najdeme název Vzpomínka na všechny věrné zesnulé, protestanti tento den znají jako Památku zesnulých.

V tento den se konají zádušní mše svaté a společné modlitby na hřbitovech. Hroby jsou upraveny a vyzdobeny věnci a květinami a zapalují se svíčky. Zdobení hrobů bývalo zvláště na venkově dříve velmi prosté, bohatší výzdoba se rozšířila až po 1. světové válce.

Zvyk vyřezávání dýní k nám přišel před více než 100 lety ze západní Evropy. Jeho historické kořeny jsou však velmi staré a vychází z kultury starověkých Keltů. Tehdejší svátek *Samhain* byl vnímán jako doba, kdy se stírá hranice mezi světem živých a mrtvých.

Předkřesťanská víra, že na přelomu října a listopadu zemřelí přicházejí mezi živé, přetrvala v dušičkových lampách a halloweenských lucernách. Za okna se dávala zapálená svíce, často ve vyřezané řepě, později v dýni, která měla bloudícím duším posvítit na cestu. Lidé zapalovali velké ohně, převlékali se do kostýmů a malovali si obličej, aby se ochránili před zlými duchy.

Joža Uprka, *Na dušičky*, 1897

Joža Uprka, *Dušičky*, 1897

ÚKOL: Nakresli si návrh na vyřezání své dušičkové dýně.

